

i de mindre, hvor Næringsbrugerne udgjøre det langt overveiende Antal af Indvaanerne, vil der egentlig ikke stee nogen stor Forandring derved, at Næringskatten hæves, idet omtrent de samme Ødere komme til at bære den igjennem Indtægtskatten. Det Belyb, der tabes ved at afflatte Næringskatten, vil for den væsentligste Deel atter blive udredet af Borgerne under Navn af Formue- og Leilighedsstat. Dermed tages vel nogle flere Mænd til at bære denne Byrde, men naar man seer hen til Forholdene, især i Kjøbstæderne, er det kun et overmaade ringe Antal, som for Dieblisset eksisterer der udenfor de egentlige Næringsbrugeres Klasse; og dette Antal vil forholdsviis blive endnu mindre, naar Næringsloven træder i Kraft 1862. Dertil kommer endvidere, at man maa tage Hensyn til den fluctuerende Befolkning, til hele den Befolkning, der opholder sig i Kjøbstæderne, uden at være nødt dertil, som alene opholder sig der for Behagelighedens og Fornøielsens Skyld, og Enhver, som er bekendt med Kjøbstadforholdene, veed, at det er Folk, som Rigningscommissionen sætter overmaade stor Priis paa at beholde, og af den Marsag vil man nødvendig gaae dem for nær, thi ellers vilde man jo let aldeles kunne miste den Indtægt, som man faaer fra dem, da det jo staaer til disse Folk at gaae hen, hvor de ville; naar de trækkes for haardt det ene Sted, er der aldeles Intet iveien for, at de tage Bopæl et andet Sted; jeg sigter her ved navnlig til Pensionister og den Slags Folk. Jeg skjønner altsaa ikke, at Betydningen, hvad enten man beholder Skatten eller hæver den, vil blive synderlig stor i Kjøbstæderne, og jeg skulde derfor, efter hvad jeg har anført, aldeles ikke have noget imod at gaae ind idetmindste paa Lovforslagets § 1, hvis jeg ikke fandt, at man ved at foretage denne Forandring nu vilde gaae Kjøbstæderne lidt for nær. Det forekommer mig nemlig, at forinden man foretager en Reform i saa Henseende, maatte man indhente Communalbestyrelsernes, ja maastee Borgernes Erklæring om, hvorvidt de i det Hele taget ønskede, at denne Foranstaltning skulde træffes nu, eller om de ikke muligviis hellere ønskede, at den skulde udsættes saaledes, at den kunde træde i Kraft samtidig med, at

den nye Næringslov træder i Kraft; og herom kunde det vel være, at der i de forskjellige Kjøbstæder vilde danne sig forskjellige Meninger. Er dette Tilfældet, kan jeg ikke see rettere, end at man ligesvem skylder Communerne ikke at foretage denne Reform, førend man har givet dem Leilighed til at udtale sig derom, og naar jeg derfor skulde gaae ind paa Lovforslaget saaledes, som det foreligger, vilde jeg idetmindste ønske, at det kun blev givet i Form af en Bemærkning til Regjeringen, ifølge hvilken denne efter Forslag fra Communerne kunde tillade, at Næringskatten ophævedes.

Hvad nu § 2 i Lovforslaget angaaer, da maa jeg sige, at jeg slet ikke troer, at den har sin Plads deri; jeg finder ikke, at det saaledes posititvt kan udtales, at Alt, hvad der hidtil har været lignet paa Nærings, for Fremtiden vil være at ligne paa Formue og Leilighed; thi det ærede Thing veed, at saaledes som Rigningen for Dieblisset foregaaer i Kjøbstæderne, henses en stor Deel af de egentlige gamle Byudgifter til en Rigning under Tet paa Grund og Næring, og der er sædvanligviis i ethvert Regulativ en Bestemmelse om, hvilken Andeel der af det, der saaledes under Tet lignedes paa Grund og Næring, skal bæres af Nærings, og hvilken der skal svares af Grund; men netop fordi en stor Deel af disse Skatter, der saaledes lignedes paa Grund og Næring, i Budgetterne opføres under Form af Grund- og Næringsstat, vil der maastee i Communerne være Duster, som gaae ud paa, at de skulde gaae over til at lignedes paa Grunden; ligesom der ogsaa kan være de Udgifter deriblandt, som maastee passende kunde lignedes paa andre Brancher, hvorpaa man ligner Skat i Kjøbstæderne, f. Ex. paa Assurancesummer. Det er altsaa, forekommer det mig, at gaae Kjøbstæderne endnu mere nær, naar man posititvt vil foreskrive, hvorledes den Skat, der ved Næringskattens Ophævelse bliver at ligne paa andre Brancher, skal paalignes. Ogsaa derom maatte Communerne høres, og det forekommer mig, at dette Spørgsmaal vilde kunne finde sin Plads i den Betydning, hvortil Communerne ifølge det Lovforslag, der er forelagt det andet Thing, ville blive opfordrede til at